

حداقل دستمزد از منظر فعالان سندیکای شرکت واحد چگونه است؟ از حداقل های معیشت محروم هستیم، افزایش فوری دستمزد حق مسلم ماست.

مدتی است که بحث ترمیم دستمزدها در سطح خیرگزاری های رسمی ایران طرح و حاصل کلام آنها تا به امروز هیچ بوده است. در همین رابطه سندیکای شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه اعلان می دارد: « دستمزد کارگران باید حداقل به میزان کاهش شدید ارزش پول ملی در ماه های گذشته افزایش یابد». فعالان سندیکای شرکت واحد در اعلان نظر خود آورده اند: « کاهش شدید دستمزد کارگران به چند برابر زیر خط فقر و از دست رفتن قدرت خرید کارگران به دلیل سقوط ارزش ریال و تورم افسار گسیخته در ماه های گذشته باعث افزایش بعضاً چند برابری قیمت کالاها شده است. همچنین ناچیز بودن دستمزد کارگران از دهه های گذشته تا کنون وضعیت اسف باری را به کارگران تحمیل کرده است. بر همین اساس سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه از هفته گذشته اقدام به جمع آوری امضای اعتراضی از کارگران، برای افزایش دستمزد با اجرای طرح طبقه بندی مشاغل را به شرح ذیل نموده است و کارگران را دعوت به اعتراضات مقتضی برای بهبود شرایط غیر قابل تحمل موجود می کند.

از حداقل های معیشت محروم هستیم، افزایش فوری دستمزد حق مسلم ماست.

ما رانندگان و کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، پیش از موج اخیر گرانی ها به دلیل دستمزد پایین برغم اضافه کار فراوان از حداقل های معیشت محروم بوده ایم، و با موج اخیر گرانی ها که یکباره قیمت ها دو برابر و در برخی اقلام چند برابر شده است، حتی قدرت تهیه مواد غذایی ضروری و مسکن حداقلی را از دست داده ایم. بنابراین درخواست فوری افزایش دستمزد، با مبنا قرار دادن گرانی های شدید اخیر را داریم. در این رابطه طرح طبقه بندی مشاغل از سال ۱۳۸۵ بازنگری نشده است. لذا باید طرح طبقه بندی مشاغل بازنگری گردد همچنین بند ۶ بخشنامه دستمزد سال ۱۳۹۷ «واحد های مشمول قانون کار به منظور ایجاد رابطه ی هر چه بیشتر مزد و مزایا با بهره وری و تولید و ایجاد انگیزه ی بیشتر در بین کارکنان خود، علاوه بر اجرای این مصوبه می توانند نسبت به افزایش و برقراری مزد و مزایا در قالب موافقت نامه های کارگاهی و پیمان های دسته جمعی، پس از تأیید وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی اقدام نمایند» باید برای افزایش حقوق کارگران اعمال گردد.

با همدلی، اتحاد و همبستگی پیش به سوی افزایش فوری دستمزد

<http://t.me/vahedsyndica>

در ادامه و برپایه گزارش کانال تلگرامی سندیکای شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه آمده است:

جمع آوری امضاء از رانندگان و کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران با درخواست افزایش دستمزد در حال انجام است.

[@vahedsyndica](https://www.instagram.com/vahedsyndica)

قابل ذکر است امسال برخلاف سال های گذشته که همواره در اسفند ماه بحث دستمزد ها در سطح "کمیته تعیین دستمزد" دهن باز می کرد و بدل به رقم می شد، امسال از مرداد و شهریور نمایندگان کارگران در شورای عالی کار با تشریح جزئیات جلسه "کمیته مزد" اعلام داشتند: « کارگران پیشنهاد دادند به رقم فعلی بن کارگری توسط کارفرمایان رقمی اضافه شود و دولت نیز معادل حق بن کارگری بودجه اختصاص دهد در نهایت با ساختاری مشخص اقلام سبدمعیشت را

تأمین کند» این بحث ها در مفهوم نشست های سه جانبه گرایی که در برگزیده نمایندگان دولت و کارفرمایی و مشخصا نمایندگان خود برگزیده کارگران در شورای عالی کار است و از بالا نیز باید صورت پذیرد. در همین رابطه آمده است: «به گزارش پایگاه خبری «عصر اعتبار» به نقل از فارس، به دنبال کاهش قدرت خرید کارگران در پی گرانی های اخیر، طی ماه های گذشته نمایندگان کارگری پیشنهاد بازنگری در دستمزد کارگران و جبران کاهش قدرت خرید را به شورای عالی کار ارائه دادند.

به دنبال این اقدام بود که در تاریخ سوم مرداد ماه سال جاری شورای عالی کار تشکیل جلسه داد و در آن جلسه مقرر شد تا کمیته دستمزد این شورا مجددا فعال شود. بر اساس آنچه مدیر کل روابط کار و وزارت تعاون به خبرگزاری فارس گفته بود در جلسه سوم مردادماه مقرر شد کمیته دستمزد شورای عالی کار مجددا فعال شود و ظرف یکی دو هفته آینده پیشنهاد های کارگران و کارفرمایان در این زمینه به کمیته ارائه شود.

این مقام مسئول وزارت کار در آن زمان گفته بود که این موضوع بیش از یک ماه طول نخواهد کشید و شورای عالی کار در این زمینه تصمیم گیری خواهد کرد.

به دنبال این تصمیم و بعد از کش و قوس بسیار و برگزاری یک نشست کمیته دستمزد که بدون حضور کارفرما انجام شد، نشست دوم هفته گذشته تشکیل شد و در آن جلسه، نمایندگان دولت، کارگران و کارفرمایان به این توافق رسیدند که قدرت خرید کارگران ۸۰۰ هزار تومان کاهش پیدا کرده است و مقرر شد تا در اسرع وقت نشست شورای عالی کار برای جبران کاهش قدرت خرید برگزار شود.

آنگونه که نمایندگان کارگری اعلام کردند، نمایندگان وزارت کار وعده برگزاری نشست شورای عالی کار در ابتدای هفته جاری را داده بودند اما این نشست همچنان برگزار نشده است.» (۱)

برپایه گزارشات خبرگزاری های رسمی رژیم، بیانگر این واقعیت است که هر بار یکی از طرفین مذاکره با غیبت خود جلسه را از بازدهی انداخته و خود موضوع را بی نتیجه و ریشه یابی رها ساخته اند. در این رابطه؛ فرامرز توفیقی، نماینده کارگران در شورای عالی کار در گفت و گو با خبرنگار اقتصادی خبرگزاری تسنیم، اعلام داشت: «در جلسه روز گذشته که با حضور نمایندگان دولت برگزار شد، نمایندگان کارفرمایی به دلیل مشغله هایی که دارند اعلام کرده بودند که در جلسه امکان حضور ندارند و حضور پیدا نکردند.» (۲) این به اصلاح نماینده در همین گفتگو ادامه می دهد: «نمایندگان دولت پیشنهادهای مانند واگذاری سبد خوراکی طی چندین مرحله را برای تقویت قدرت خرید جامعه کارگری داشتند، اما بحث واگذاری سبد از سوی نمایندگان کارگران پذیرفته نشد. چرا که جامعه کارگران به دنبال این نیستند که هر چند وقت یکبار سبد خوراکی به جامعه کارگری تعلق بگیرد. بلکه دولت باید حقوق اجتماعی خود را بپذیرد.

نمایندگان کارگران در شورای عالی کار بیان کرد: یکی از پیشنهادات جامعه کارگری در ترمیم دستمزد ۹۷ کارگران این بود که مبلغ بن نقدی کارفرمایان افزایش یابد، اما با توجه به اینکه کارفرمایان نبودند، درباره میزان عدد و رقم صحبتی نشد. اما پیشنهاد اصلی این بود که کالاهای اساسی نیروی کار از محل بن تأمین شود؛ با این شیوه که ابتدا به رقم فعلی حق بن کارگری فیش حقوقی از سوی کارفرمایان رقمی اضافه شود و دولت نیز معادل حق بن کارگری، بودجه اختصاص دهد و مجموع منابع مربوط به «ردیف بن کارگری» اختصاص یابد. در همین راستا دولت، مباحثی که در سبد معیشت دخالت دارد را لحاظ کند و با ارز ۳۷۰۰ یا ۴۲۰۰ تومانی، معیشت کارگران را تأمین کند. یعنی چیزی شبیه احیای ستاد بن را پیشنهاد دادیم. در این مرحله دولت از فاصله بین ارز ۳۷۰۰ تا ۴۲۰۰ تومان درآمد دارد، این مابه تفاوت را می تواند به میزانی که کارفرمایان در بن نقدی افزایش می دهند اختصاص دهد. مقرر شد این پیشنهاد بررسی شود.

وی اظهار داشت: پیشنهاد بعدی این بود که از زیرساخت های وزارت کار استفاده کنیم. دولت می تواند با همکاری وزارت صنعت، معدن و تجارت از طریق تعاونی های اتحادیه های کارگری شروع به عرضه کردن اقلام موجود در سبد معیشت کارگران کند. یعنی سبد معیشت کارگران را با ارز ۳۷۰۰ تومانی تأمین کند، و در تعاونی ها و اتحادیه های کارگری عرضه کند بر اساس کد بیمه کارگر توزیع شود. پیشنهاد دیگر افزایش نقدی دستمزد بود که نمایندگان کارگران رقیب زیادی به افزایش مزد در شرایط کنونی ندارند. (۳) تا اینجای کار هیچ چیزی نصیب ما نشد جز تکرار این موافقه و آن مخالف از دل گفتگو ها هیچ نتیجه ای حاصل نگشت و قراره که نشست ها ادامه یابد. در همین رابطه گزارش دیگری در سطح خبرگزاری دولتی ایسنا آمده است مبنی بر اینکه: «فتح اله بیات درباره اجرای طرح اعطای کوپن الکترونیکی در کشور، ابراز عقیده کرد و گفت: «اگر قرار است تأمین اقلام و مایحتاج اساسی خانوارهای کارگری در قالب شارژ کارت صورت گیرد، اقلام غیرنقدی باشد بهتر است. امروز سبد معیشت کارگران کوچکتر می شود لذا از شورای عالی کار و سرپرست وزارتخانه انتظار داریم تا مشکلات جدی تری برای زندگی کارگران پیش نیامده اقدام عاجلی صورت دهند.»

وی ادامه داد: «با اتفاقاتی که در مجموعه اقتصاد کشور به ویژه در بحث نرخ ارز و دلار به وجود آمد، افزایش ۱۹,۵ درصدی حقوق و دستمزدی که شورای عالی کار در اسفندماه سال گذشته تعیین کرده بود، عملا خنثی شد. متأسفانه

قدرت خرید کارگران در ماه‌های اخیر افت شدیدی پیدا کرده و بسیاری از خانوارهای کارگری از تامین حداقل‌های زندگی عاجزند.»

بیات گفت: «اگر طرح‌هایی مثل کوپن و بن کالا مطرح و پیشنهاد می‌شود تماماً مقطعی است و حکم مسکن موقتی را دارد تا بخشی از معیشت جامعه کارگری را که به خطر افتاده پوشش دهد و نمی‌تواند به عنوان سیاست مادام‌العمر دنبال شود.» (۴). آشکار است که آنچه موجب پیش کشیدن این بحث در بین توده رنج و کار جامعه شد، بالا رفتن گرانی و تورم و مزد به تومان و هزینه به دلار که هر ساعت و روز و هفته در حال نوسان بوده و بالا و بالا و بالاتر میرود و موجبات نگرانی همه گان را در برابر هزینه های جاری و ساری فراهم می‌آورد. تجمع بزرگ بازنشستگان در بیستم شهریور در تهران و چند نکته دیگر کشور و طرح شعار عمومی: «حقوق ما ریالی، هزینه‌ها دلاری» بیش از هر چیز مؤثر همین دشواری در سطح نیروی کار جامعه اعم از کارگر، بیکار و بازنشستگان است. فتح الله بیات رییس اتحادیه کارگران قراردادی و پیمانی با تاکید بر اینکه شورای عالی کار باید موضوع ترمیم حقوق و دستمزد کارگران را دنبال کند، گفت: «متأسفانه خبرهایی می‌شنویم که جلسات دستمزد شورا بسته گریخته برگزار می‌شود یا کارفرمایان در جلسات حاضر نمی‌شوند و پیگیری دستمزد کارگران با مشکل مواجه شده است.»

بیات متذکر شد: هرگونه افزایش قیمت در سطح بازار بر قیمت کالاها و اقلام اساسی تأثیرگذار است. برخی تولیدکنندگان هم محصولات خود را در انبارها نگه داشته‌اند و تنها کسانی که در این بین بیش‌ترین آسیب و صدمه را می‌بینند، کارگران و کارمندان و بازنشستگان هستند» (۵). بعد از پایان کار و استیضاء علی‌رئیس توسط سرپرست جدید از قول خبرگزاری دولتی ایسنا اعلام می‌گردد: «در روزهای اخیر پیشنهاد اعطای کوپن الکترونیکی به آحاد جامعه با هدف تامین کالاهای اساسی از سوی سرپرست وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی مطرح شد. البته وی اعلام کرد که اعطای کوپن هنوز قطعی نشده و در حد پیشنهاد است. به گفته محسنی بند پی اجرای برنامه‌های حمایتی حتمی است و تا پایان همین ماه به تمامی مددجویان تحت پوشش کمیته امداد و بهزیستی، سبد کالایی اعطا می‌شود و برنامه تامین کالای اساسی برای هشت دهک یا تمامی افراد جامعه با اعطای کوپن الکترونیکی در دستور کار قرار می‌گیرد.» (۶) در ادامه همین خبرها و فعل و انفعالات بحث انگیز است که مجدداً فرامرز توفیقی، نماینده کارگران در شورای عالی کار گفت: «این که سرپرست وزارت کار بگوید فعلاً خبری از افزایش دستمزدها در دستور کار نیست و حالا قرار است به چند میلیون نفر ۱۰۰ هزار تومان بدهند درست نیست؛ این چند میلیون نفر چه طور احصا شده‌اند، از چه کانالی شناسایی شده‌اند و چه ربطی به کارگران دارد؛ کارگران جبران کاهش قدرت خرید خود را می‌خواهند و خواهان اجرای بند ۲ ماده ۴۱ هستند و حقوق اجتماعی که وظیفه دولت است را مطالبه می‌کنند»

وی با بیان اینکه دلیل تعلق وزارت کار را در تشکیل شورای عالی کار درک نمی‌کنم گفت: نماینده وزارت صنعت و وزارت اقتصاد در جلسه آمدند صراحتاً گفتند که در بدنه هیئت دولت یک عزم همگانی برای برطرف کردن این مشکل وجود دارد ما پذیرفته‌ایم و از شما کمک می‌خواهیم چطور ممکن است این تعلق را بپذیریم.

نماینده کارگری گفت: در جلسه کمیته دستمزد نمایندگان دولت از ما خواستند که ما به آنها کمک کنیم ما کمک مان را با مصوبه کمیته دستمزد ابراز کردیم اما چرا چنین اتفاقی نمی‌افتد؟» (۷) حاصل همه این حرف و حدیص‌ها اینکه امروز در بین دولت و بخش خصوصی و در بین کارگران شورای عالی کار هم هیچ اراده واحدی برای ترمیم دستمزد در این شرایط وجود نداشته و ندارد.

درست در چنین شرایطی که کارگران از حداقل‌های معیشت محروم هستیم، افزایش فوری دستمزد حق مسلم طبقه‌ی ماست. این شعار حقانیت خواست طبقه ما است در برابر شعاع العمل نیروهای مدعی دفاع از طبقه، آنهم عمدتاً به شکل سازماندهی از بالا بی‌معنی است. چرا که تنها فشار از پائین است که نقطه اتکاء تاریخی طبقه و از مجرای فشار جمعی حاصل می‌آید!

باید به این مجموعه بیافزاییم؛ ما با تجربه چندین ساله خود پیرامون بحث دستمزدها و مشخصاً جمع‌آوری طومارهای اعتراضی بر پایه مطالباتی مشخص شاهد بوده‌ایم که این طومارها فی‌الذات نتیجه مطلوبی را متوجه نیروی رنج و کار جامعه نمی‌سازد. از اینرو برای فعالان سندیکای اتوبوسرانی تهران و حومه بعنوان نیرویی که از پاهین و از دل تشکل مستقل که برای تعیین دستمزد واقعی و برابر با قدرت هزینه کارگران می‌اندیشد، منطقی این خواهد بود که با توجه به نبود شرایط لازم برای تعیین با معنای حداقل دستمزد در جمهوری اسلامی، تبلیغات حضرات را جدی نگرفته و به سطح چانه زنی نیندیشند.

وظیفه ما این است که نشان بدهیم که این بحث‌ها نه تنها ربطی به زندگی واقعی کارگران ندارند، بلکه فقط برای مشروعیت بخشیدن به نهادهای کارگری رژیم از بالا است که ماهیت کاملاً ضدکارگری دارند. مهم‌ترین و حیاتی‌ترین وظیفه ما برای مقابله با سیاست ضدکارگری جمهوری اسلامی، متمرکز شدن روی مبارزه برای ایجاد تشکل‌های مستقل کارگری و تاکید بر همان شعار: «افزایش فوری دستمزد، برابر با هزینه جاری و ساری زندگی کارگران، ...» و آنرا "حق مسلم" همه لایه‌های جنبش کارگری کشور باید شمرد!

باید بتوانیم این شعار را به توده ای ترین شعار در تمام سطوح مناسبات ما با دیگران از جمله با فعالان سندیکای نیشکر هفت تپه و همه تشکل های موازی مستقل بدل نماییم. اینرا نیک دریابیم که طبقه ما برای متحقق کردن همین شعار، بدون نیرومند شدن حول پایگان طبقاتی خویش و سازمان یابی خود، نمی تواند به فلاکت عمومی کنونی پایان دهد و نیرومند شدن پایه توده ای طبقه نیز فقط با مبارزه برای ایجاد تشکل های مستقل آغاز می گردد و نه با چیزی دیگر. بدون تردید با توجه به مشخصات اقوال نقل شده از گزارشات حضرات می توان نتیجه گرفت و نوشت:

یک- از آنجا که تا به امروز، این جماعت بُوگندو، طبقه ما را دست به سر کرده اند. هر کدامشان حرفی می زنند و وعده ای می دهند از سرپرست وزارت کار تا معاونش، نمایندگان مشاورت سه جانبه گرایی یعنی (نمایندگان دولت، و کارفرمایان و یالانچی های شورای عالی کار) به توافق رسیدند و اعلام داشته اند که ۸۰۰ هزار تومان به جبران سقوط ارزش پول، روی حداقل دستمزد بکشند، که این قول هم تا به امروز پیش نرفت. جمع بندی این که اراده ای در حاکمیت برای ترمیم جدی دستمزد نیروی کار جامعه ما وجود ندارد. درست به همین دلیل، باید اعلان داشت: اعتراض از پائین باید جایگزین انتظار از بالا بشود. نباید منتظر بالایی ها بمانیم که به داد ما برسند. آنان همه ما را از گرسنگی خواهند گشت

دو- اینجا ست که باید بگویم؛ دستمزد شایسته حق ماست و باید برای این خواست بجنگیم.

سوم- باید به صراحت بر زبان آوریم: به علت بی اعتنایی حاکمیت به فاجعه ای که برای اردوی کار پیش آوردند بطوری که با سقوط ارزش پول از نظر این که به جای عمل فوری و جدی برای ترمیم مزد، دارند نیروی تومان رنج و کار ما را بازی می دهند و زمان می خرند. مرتب که با خودشان حرف می زنند، به همدیگر نهیب می زنند و می گویند: حال که کارگران شاغل و بیکاران، معلمان، بازنشسته گان، پرستاران، و بقیه آنانی که حقوق ثابت بگیر هستند، علیرغم اینکه گسترده ترین توده اجتماعی ما و وسیعترین هستند، ولی آنگاه که پراکنده اند و از تشکلی برخوردار نیستند و تا وقتی پراکنده اند، زیر پیمان می گذاریم و صدایشان هم به جایی نمی رسد.

جان کلام اینکه: باید با گسترش همگرایی در اتحاد طبقاتی با هم برای مطالبات پایه ای خودمان و برخورداری از مزد شایسته بجنگیم. چنانچه نتوانیم متحد بشیم، ما را له خواهند کرد

منابع:

(1) - سایت تی نیوز به نقل از خبرگزاری دولتی فارس، دوشنبه 26 شهریور 1397

<http://tnews.ir/news/6ede118821248.html?h=1>

(2) و (3) - خبرگزاری تسنیم؛ 5 شهریور 1397

<https://www.tasnimnews.com/fa/news/1397/06/05/1812902>

(4) و (5) و (6) - سایت تابناک به نقل از خبرگزاری دولتی ایسنا، 21 شهریور 1397

<http://www.tabnak.ir/fa/news/833312>

(7) - سایت تی نیوز به نقل از خبرگزاری دولتی فارس، دوشنبه 26 شهریور 1397

<http://tnews.ir/news/6ede118821248.html?h=1>